

VDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK LI

8

SRPEN 2022

Loučení volarských deväťáčků.

Městské slavnosti v Perlesreutu.

Na pečení bylo opět plno.

Volarský sekáč.

Belgičtí skauti ve Volarech.

Volarsko brázdil Kafemlejnek.

Vytrvalostní běh Tři vrcholy.

Foto: Jaroslav Pulkrábek

Česká televize natáčí ve Volarech.

Foto měsíce

Čelní budovu radnice zdobí, respektive zdobila, čtveřice rozměrných vývěsek se spoustou vyhlášek, záměrů, oznámení a kdoví ještě čeho. To se však stává minulostí, neboť klasické vývěsky nahradila jedna jediná, a to elektronická. Přehlednější, úspornější a můžete ji číst, i když bude tma. Ještě zbývá přesunout nápis Městský úřad a bude to dokonalé.

foto jp

Slavnosti jsou tu

Máme před sebou 28. ročník Volarských slavností dřeva. Před dvěma roky jsme je nemohli uspořádat vůbec, v loňském roce jsme jako jedni z mála městské slavnosti zorganizovali, avšak za cenu různých omezení. Letos se snad vše podaří a budou mít opět podobu na jakou jsme byli zvyklí. Tedy například s hosty s Německa a Rakouska, s pochodem v dřevácích, bez strachu, že se stanou ohniskem covidové nákazy.

Přestože o dnešní době se rozhodně nedá říci, že je normální, mohou se naše slavnosti stát jakýmsi symbolickým spojníkem s dobou předcovidovou, předválečnou, předkrizovou. Naopak nás možná všechny ty patálie naučily více si vážit toho, co máme, toho, co ještě můžeme.

Přestože program slavností je tradičně nabitý, jsou slavnosti událostí především společenskou. Jsou příležitostí k setkání, ke společnému sdílení. Nejsou a nechtějí být pouze hudebním festivalem doplněným stánky, řemesly a různými atrakcemi.

Snažíme se, aby svým způsobem dávaly světu na vědomí, že Volary si po právu zaslouží označení Dřevěné srdce Evropy, protože právě svojí dřevařskou minulostí jsme jedineční a pro okolí zajímaví. Ale to bude platit pouze v případě, budeme-li si svoji jedinečnost uvědomovat a pečovat o ni.

Jednou z aktivit, která si takový přístup přímo žádá, je tradiční pochod v dřevácích. Jde o jednu z mála příležitostí, kdy můžeme trochu odlehčeným, nicméně mediálně velice sledovaným způsobem vyjádřit, že jsme jedno město, že přes všechny rozpory, které mezi námi panují, nám jde o jedno zásadní, aby se nám tu společně dobře žilo.

Při posledním „dřevákovém“ pochodu se nám podařilo dosavadní rekord téměř zdvojnásobit, zkusme letos pomyslnou hranici symbolizující naši soudržnost a hrdost nad tím, že jsme Volarané, posunout o kus dál. Ne až tak kvůli rekordů samotnému, ale pro recesi a nadsázku, která dokáže přežít různé nesnáze. Pro radost ze společného výkonu.

Přestože na slavnosti přijedou tisíce lidí z různých koutů republiky, ba dokonce světa, jsou to především slavnosti naše. Tak doufám, že se tam společně potkáme a společně si je řádně užijeme.

Vít Pavlík, starosta

ZPRÁVY Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA VOLARY ČERVENEC 2022

RM schvaluje ve znění předloženého návrhu Smlouvu o poskytnutí dotace z Jihočeského kraje na realizaci projektu: „Dovybavení JSDH města Volary v roce 2022“, mezi městem Volary a Jihočeským krajem.

RM schvaluje ve znění předloženého návrhu Sazebník úhrad za poskytování informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění s účinností od 1. 8. 2022.

RM bere na vědomí výsledek veřejné zakázky malého rozsahu na akci: Volary – parkování před budovou MŠ a v souladu s výsledkem veřejné zakázky malého rozsahu na akci: Volary – parkování před budovou MŠ, rozhodla zrušit tuto zakázku vzhledem k obdržení pouze jedné cenové nabídky a její vysoké ceně.

RM schvaluje v souladu se zřizovací listinou Kulturně informačního centra Volary, příspěvkové organizace, bezplatné vrácení svěřeného majetku zřizovateli v celkové hodnotě 40 000 Kč.

Kompletní výpisy usnesení najdete na webových stránkách Města Volary.

■ PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. SRPNA 2022

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník. ■ Grafické zpracování a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví.

Jak třídíme – resumé

Jak jste se mohli již dočíst v minulém čísle zpravodaje, dne 23. 6. 2022 proběhla na sběrném dvoře ve Volarech fyzická analýza našeho odpadu – a jak jsme dopadli?

Za tímto účelem proběhlo vyhodnocení a roztřídění odpadu z patnácti popelnic z rodinné výstavby (vzorek I.) a pěti kontejnerů z větší části ze sídliště (vzorek II.). Pro přehlednost jsou zaokrouhlené výsledky uvedeny níže ve třech tabulkách. V první tabulce najdete resumé, v druhé jsou složky smíšeného komunálního odpadu (SKO) seřazeny podle procenta zastoupení a ve třetí podle váhy.

TABULKA č. I. resumé			
I. vzorek, rodinná výstavba 15 ks popelnic, celkem 294 kg		II. vzorek, sídliště 5 ks kontejnerů, analyzována cca ½, tedy 250 kg	
využitelný odpad	184,8 kg (63 %)	využitelný odpad	177,7 kg (71 %)
nevyužitelný odpad	109,3 kg (37 %)	nevyužitelný odpad	72,1 kg (29 %)
Jinak řečeno z 15 popelnic mělo jen necelých 6 popelnic skončit na skládce. Tedy z 294 kg mělo být 184,8 kg (63 %) znovu využito a 109,3 kg (37 %) mělo skončit na skládce.		Jinak řečeno z 5 kontejnerů měly jen necelé 2 kontejnery skončit na skládce. Tedy z 250 kg mělo být 177,7 kg (71,1 %) znovu využito a 72,1 kg (28,9 %) mělo skončit na skládce.	

TABULKA č. II. % zastoupení tříditelných složek SKO			
I. vzorek, rodinná výstavba 15 ks popelnic, celkem 294 kg		II. vzorek, sídliště 5 ks kontejnerů, analyzována ½, tedy 250 kg	
odpad	podíl % (váha)	odpad	podíl % (váha)
biologicky rozložitelný	31,1 % (91,36 kg)	biologicky rozložitelný	41,6 % (104 kg)
sklo	8,3 % (24,3 kg)	plast	9,8 % (24,4 kg)
plast	5,7 % (16,9 kg)	textil	6,1 % (15,2 kg)
kov	5,5 % (16 kg)	sklo	5,9 % (14,6 kg)

TABULKA č. III. zastoupení jednotlivých tříditelných složek SKO dle váhy			
I. vzorek, rodinná výstavba 15 ks popelnic, celkem 294 kg		II. vzorek, sídliště 5 ks kontejnerů, analyzována cca ½, tedy 250 kg	
odpad	váha (podíl %)	odpad	váha (podíl %)
zahradní zeleň	60,1 kg (20,4 %)	kuchyňský	46,7 kg (18,7 %)
kuchyňský	28,6 kg (9,7 %)	kuchyňský kompostovatelný	38,3 kg (15,3 %)
sklo	24,3 kg (8,3 %)	zahradní zeleň	19,0 kg (7,6 %)
kov	16,0 kg (5,5 %)	textil	15,2 kg (6,1 %)
stavební	12,2 kg (4,1 %)	sklo	14,6 kg (5,9 %)

Co říci k výsledkům?

Positivní je, že tu máme prostor pro zlepšení. Hlubavého občana pak odkazují na stránky města (město/odpadové hospodářství/výsledky, náklady) kde bude kompletní „Výsledná zpráva z fyzické analýzy SKO z města Volary“ včetně doporučení pro město a porovnání s celorepublikovým průměrem zveřejněna. Pokusím se sem též umístit i nějaké foto a videa.

PS: Věděli jste, že do kontejnerů na plast lze odkládat vedle nápojových kartonů i drobný kovový odpad – plechovky od piva, vymyté konzervy, víčka od lahví, šroubky, hřebíky a ostatní drobné kovy?

Aleš Valíček, Město Volary

Ve zkratce

Pečení na neděli

Jak se pečou volarské koláče, placky, chléb, housky nebo třeba vánočky, se dozví diváci České televize v sedmém díle pořadu Pečení na neděli. Ten by měl být odvysílán na podzim.

Volary v Perlesreutu

V rámci městských slavností partnerského města Perlesreut byla nainstalována výstava o Volarech. A nutno říci, že se těšila poměrně velké pozornosti.

Lokálky v muzeu

Vynovená expozice věnovaná šumavským lokálkám upoutala zájem malých i velkých, a to nejenom během Léta s párou. Pomocnou ruku s jejím financováním podal jak Jihočeský kraj, tak volarské Městské lesy.

Další kniha z Volar

Volary se mohou pochlubit řadou knih místních autorů. K nim nově přibýly Zpožděné pohádky ze šumavských lokálek Romana Kozáka s ilustracemi Jakuba Rákosníka.

Hřbitovní zeď

Veřejné pohřebiště, místo které je velice citlivě vnímáno a hojně navštěvováno nejen místními občany. Správa hřbitova byla svěřena správnímu odboru a zahrnuje uzavírání smluv na hrobová místa a pronájem míst v kolumbáriu, činnosti související s provozem pohřebiště a dodržováním hygienických opatření. Správa fyzická, tedy udržovací a úklidové činnosti, jsou delegovány na Technické služby města Volary.

Návštěvníci hřbitova si určitě všimli problémů, které zde jsou a nepřispívají k dobrému obrazu pietního místa. Havarijní stav hřbitovní zdi je asi největší problém. Vedení města tuto otázku intenzivně řeší a vnímá ji jako prioritní. Bohužel se nejedná o záležitost jednoduchou, ale značně složi-

tou a časově náročnou. Částečná oprava hřbitovní zdi byla provedena již v uplynulých letech. Město se pustilo do přípravy opravy spadlé zdi stejnou cestou jako v předchozím případě. Čekalo nás však překvapení, kdy oddělení regionálního rozvoje a památkové péče konstatovalo, že zed veřejného pohřebiště je národní kulturní památkou a je nutné dodržet přísnější pravidla. Na opravu zdi musí být vypracován projekt, který musí připravit specializovaný projektant a dále je nutné povolení stavby schválit ve stavebním řízení, včetně zajištění souhlasných stanovisek všech dotčených orgánů. V současnosti byla zadána zakázka vybranému subjektu, který zajistí dodání projektové dokumentace podle zákonných

podmínek. V další fázi bude vypsáno výběrové řízení na stavební firmu, která má zkušenosti s opravami památek. Při samotné realizaci musí být použito takových materiálů, aby výsledný vzhled zdi vypadal jako původní. Zároveň bude muset být provedena úprava již opravených částí zdi.

Situace na hřbitově znepokojuje vedení města, které realizuje činnosti potřebné k nápravě. Jako prozatímní řešení je vnímáno vybudování provizorního oplocení v místě zborcené zdi. Rád bych požádal všechny návštěvníky hřbitova o trpělivost, pietní místo si zaslouží důstojný vzhled a k tomu kroky vedení města směřují.

Pavel Vaculka – vedoucí Správního odboru

Pasování na čtenáře

Dny 24. a 28. června 2022 byly pro děti 1. tříd naší základní školy opravdu sváteční. Byly totiž pozvány do dětského oddělení Knihovny Volary na slavnostní pasování čtenářů. Před samotným pasováním odříkaly, společně s knihovnicemi, čtenářský slib a potom je paní učitelky Jana Rashedi a Mirka Šváchová pasovaly na čtenáře. Každý dostal šerpu, čtenářský glejt a svou vlastní knížku z projektu Už jsem čtenář. Letos to byla kniha spisovatelky Kláry Smolíkové a fotografa Petra Václavka – Dubánek a tajný vzkaz.

LŠ

Máte již uhrazen poplatek za komunální odpad?

Ke dni 30. 6. 2022 uplynula splatnost poplatku za komunální odpad. Poplatníkem je fyzická osoba přihlášená v obci nebo vlastník nemovitosti umístěné na území obce, ve které není hlášena žádná fyzická osoba.

Poplatek za komunální odpad činí **800 Kč za osobu a rok (v druhém případě 800 Kč za nemovitost a rok).**

Poplatek lze uhradit hotově na pokladně MěÚ v běžné pracovní době MěÚ nebo převodem na účet č. 293848151/0300. Platební údaje lze zjistit na webových stránkách Města Volary, www.mestovolary.cz, v sekci „místní poplatky platební údaje“, nebo na tel. č. 388 302 204, či e-mailu jarouskova@mestovolary.cz.

Mgr. Klára Kočárek Jaroušková, ekonomický odbor

Účast zastupitelů na jednání ZM Volary od 5. 11. 2018 do 29. 6. 2022

	2018	2019	2020	2021	2022	Celkem
Bc. Václav Bajčík	2	5	5	5	+ 2 / - 1	19 / - 1
Bc. Jana Bártová	2	5	5	5	+ 2 / - 1	19 / - 1
Stanislav Haladej	2	5	+ 3 / - 2	+ 2 / - 3	- 3	12 / - 8
Zdeněk Háva	2	5	5	5	3	20
Mgr. Petr Horálek	2	5	5	+ 4 / - 1	3	19 / - 1
Roman Kozák	2	5	+ 4 / - 1	+ 3 / - 2	+ 1 / - 2	15 / - 5
Vilém Mikšík	2	5	5	+ 4 / - 1	3	19 / - 1
Ing. Jindřich Morong	2	5	+ 4 / - 1	+ 4 / - 1	3	18 / - 2
Mgr. Vít Pavlík	2	5	5	5	3	20
Václav Pelech	2	5	5	5	3	20
Mgr. Bc. Martina Pospíšilová	2	+ 2 / - 3	- 5	- 5	+ 1 / - 2	5 / - 15
Ivo Rolčík, DiS.	2	+ 4 / - 1	5	+ 3 / - 2	+ 2 / - 1	16 / - 4
Ing. Miroslav Řežábek	2	5	+ 4 / - 1	+ 4 / - 1	3	18 / - 2
Ing. Ladislav Touš	2	+ 4 / - 1	- 5	- 5	- 3	6 / - 14
Pavel Trnka	2	5	5	5	3	20

přítomen

nepřítomen

Vítání občánků

Vážení rodiče,

v měsíci září se opět uskuteční Vítání občánků dětí narozených v roce 2022. Tímto si Vás dovolujeme na tento slavnostní obřad srdečně pozvat a zároveň požádat o odevzdání/zaslání vyplněné přihlášky, na základě které se můžete této akci zúčastnit.

Přihlášky jsou k dispozici na podatelně MěÚ, na webových stránkách města a v Informačním centru.

Marie Havlíková – matrikářka

Plavecký bazén Volary
bude z technických důvodů a pravidelné údržby
uzavřen v termínu
20. 8. a 2. až 25. 9. 2022.

Děkujeme za pochopení.

28. VOLARSKÉ SLAVNOSTI DŘEVA

sobota 20. 8. 2022

náměstí

- 9:00 – 10:00 Zahájení slavností s Annou Julií Slováčkovou
- 9:00 – 18:00 Předvádění starých řemesel, lidový trh
- 10:00 Dřevorubecká soutěž Euro Jack
- 12:00 V Band – koncert
- 13:00 Roma Star – volarský romský taneční soubor
- 13:30 Hopsinky – dětské vystoupení na trampolínách
- 14:00 Mezinárodní zábavná soutěž „O putovní dřevák“
- 15:30 Vyhlášení výsledků soutěže „O putovní dřevák“
- 16:00 – 17:30 Hamr – koncert
- 20:00 – 21:30 Doga music s.r.o. – koncert
- 22:30 – 24:00 De Bill Heads – koncert
- 24:00 Půlnoční překvapení

tržnice

- 10:00 – 16:00 Netolická pětka – hudební vystoupení
- 17:00 – 22:00 Malá dechová hudba Doubravanka – hudební vystoupení

muzeum

- 10:00 – 14:00 Volarské pečení
- 10:00 Pruhované panenky: Červená Karkulka – divadlo dílničky pro děti
- 15:00 Pruhované panenky: Kuchyňská skříň – divadlo

doprovodný program

- 9:00 – 17:00 Výstava zahrádkářů – v přízemí radnice
- 9:00 – 22:00 Skákací hrad, vodní atrakce, dům hrůzy se živými herci parčík u autobusového nádraží
- 9:00 – 22:00 Kolotoč – parkoviště u Domu služeb

neděle 21. 8. 2022

náměstí

- 9:00 Slavnostní mše svatá – žehnání městu
- 10:00 – 14:00 Předvádění starých řemesel, lidový trh
- 10:00 Parkán – koncert
- 10:00 Registrace účastníků pochodu v dřevácích
- 11:30 Pochod v dřevácích – pokus o překonání „dřeváckého“ rekordu a vyhlášení NEJ účastníků
- 12:30 – 14:00 Jakofakt? – koncert
- 14:00 Ukončení slavností

muzeum

- 10:30 Divadlo Bořivoj: Dva kašpaři – divadelní představení dílničky pro děti, balónkování, kašpařiny

doprovodný program

- 9:00 – 14:00 Výstava místní organizace – Český zahrádkářský svaz – v přízemí radnice
- 9:00 – 14:00 Skákací hrad, vodní atrakce, dům hrůzy se živými herci parčík u autobusového nádraží
- 9:00 – 14:00 Kolotoč – parkoviště u Domu služeb

Hudba na volarských slavnostech dřeva

Volarské slavnosti dřeva jsou sice především připomínkou slavné dřevařské tradice města, avšak hudební produkce je jejich nedílnou součástí. Základní rámeček zůstává stejný jako v předchozích letech, jen jsme trošku žánrově přitvrdili, aby si na své přišli i milovníci razantnější muziky. Kvalitní kapely jsme pozvali i na neděli, takže bude o důvod víc prožít si slavnosti od začátku do konce. Domácí V-band není jistě třeba představovat, a tak se zaměříme na hosty:

sobota od 9:00 Anna Julie Slováčková

- zpěv: Anna Julie Slováčková
- kytara: Šimon Keller
- bicí: Pepa Schmied
- klavír: Jaroslav Šindler
- basa: Matěj Růžička
- vokály: Karolína Fišerová

Zpěvačka a herečka vyrůstající v umělecké rodině. Její první divadelní zkušenost byla v divadle na Rejdišti ve studentském představení Swingujeme rejdimě. První hlavní roli získala v muzikálu Sněhová královna v divadle Hybernia, další role v tomto divadle jsou v představeních IAGO, Alenka v kraji zázraků, Kapka medu pro Verunku. Účinkuje také v divadle Kalich v muzikálu Krysař a několika hrách divadla Semafor. Stala se účastnicí druhé řady Tvoje tvář má známý hlas. V seriálech jste ji mohli vidět v Ohnivém kuřeti, Ordinaci v růžové zahradě. V osobní hudební kariéře se zúčastnila celostátního turné s hudebním tělesem Moravia Brass Band, jako sólová zpěvačka po boku Milana Peroutky. Také jí můžete vidět a slyšet v Big Bandu Felixe Slováčka jako sólovou zpěvačku. V roce 2015 založila kapelu, která nyní vystupuje pod jejím jménem. V únoru roku 2021 vydala své debutové CD s názvem „Aura“. Kapela se směřuje k žánru pop-rock. Kromě svých písní se nebrání ani hraní coverů světově známých písní.

sobota od 16:00 Hamr

- zpěv: Zdeněk Kotrba
- kapelník, bicí, zpěv: Robert Flek
- kytara, zpěv: Pavel Toman
- basa, zpěv: Michal Veselka

Skupinu založil v roce 2007 v Katovicích u Strakonice bubeník Robert Flek. Na začátku hraní měla kapela představu, že by chtěla dělat originální muziku, kterou v okolí nikdo nehraje, ale zároveň také muziku s ambicemi zaujmout posluchače, tedy muziku, kterou by si mohli zazpívat i třeba lidi na koncertě spolu s kapelou. Takže by to měla být razantnější rocková muzika s melodií, která by ale měla mít blíže k metalu než ke střednímu proudu. Kapela se od počátku tedy orientuje na tvorbu, která se vyznačuje melodickými vokály, výraznými tvrdými

kytarovými riffy, efektivním využíváním klávesové sekce a zejména precizní a možností takřka neomezenou rytmikou bicí soupravy. Na playlistu kapely jsou tracky z vlastní dílny s českými texty. Rok 2009 lze nazvat velkým odrazovým můstkem. Odehráli celkem 38 koncertů v rámci celé ČR. Většina z nich proběhla na jednom pódiu s velikány jako jsou např. skupiny Harlej, Alkehol, Aleš Brichta, Miloš Dodo Doležal a další. V srpnu vydali první album s názvem „Belzebub“, jehož kmotrem se neodvratně stal kapelník skupiny Harlej Tonda Rauer.

sobota od 20:00 Doga

- zpěv a kytara: Roman „Izzi“ Iziaš
- kytara: Lumír Krpec
- bicí: Petr Vajda
- baskytara: Jose Inger

Česká rocková kapela Doga vznikla v roce 1988. Hlavním zakladatelem byl kytarista Roman „Izzi“ Iziaš, který se postupem času stal výraznou tváří kapely a výhradním autorem písní. První album „Doga“ natočila kapela v roce 1993. To obsahuje dosud největší hit „Nejsi nevinná“. Kapela dodnes vydala 10 řadových alb, jedno Best Of, 3 live DVD a natočila 20 klipů. V roce 2007 kapela vydala autobiografickou knihu „20 let dogové závislosti“. Během své kariéry kapela spolupracovala s osobnostmi jako jsou Jaromír Nohavica, Petr Šiška, Lou Fanánek Hagen, Aleš Brichta, Petr Janda nebo Marta Jandová. Doga ročně odehraje přes 80 koncertů a měla možnost hrát na koncertech s kapelami jako Motörhead, Manowar, U.D.O., Nazareth, Uriah Heep, Slade nebo Kabát. Pravidelně vystupuje na předních českých festivalech Masters of Rock, Benátská noc, Topfest a Votvírák.

28. VOLARSKÉ SLAVNOSTI DŘEVA

sobota od 22:00 De Bill Heads

- zpěv: Honza Havlíček
- kytara: Tomáš Vilínek
- kytara: Milan Baker
- basa: Vítá Vohnický
- bicí: Petr Macek

Rocková kapela, pocházející z Turnova, hrající od roku 1996.

Na svém kontě mají již pět vydaných alb, z toho nejnovější album je „Superhero“, ze kterého můžete znát skladbu „Kameny a prach“.

neděle od 10:00 Parkán

- kapelník, baskytara, zpěv: Ivan Trojan
- kytara a zpěv: Martin Blažek
- bicí a zpěv: Libor Špatný
- kytara: Richard Strmiska

Rocková kapela hraje již od roku 1973. Hlavními postavami souboru se stávají bratři Jiří a Ivan Trojanové, kteří jako jediní z původní sestavy hrají ve skupině dodnes. Dnešní Parkán sází především na vlastní skladby. Společně si skládá, textuje i aranžuje. Nový program se zkouší každý rok na chalupě v Krtech u Strakonice vždy od ledna do března, a to doslova a do písmene za pecí. Začíná se hrát koncem března a již se nezkouší, nýbrž se jen hraje a hraje.

Skupina Parkán si nevede žádnou přesnou statistiku, ale při průměrném počtu 70 produkcí za rok si lehce spočítáte, že po 21 letech účinkování již dávno padla magická hranice tisícího vystoupení. Na jejich akcích se vystřídalo již pět generací mládeže. Při průměrné návštěvě 400 lidí na produkci (a ta byla často 2x a někdy i 3x vyšší) se dostáváme k číslu, které vyrazí dech. V roce 1994 natočila skupina Parkán své první CD a MC s názvem „Holky tu jsou“. CD šampaňským pokřtil Petr Muk.

pódii už má. Za dobu svého působení kapela předskakovala například Třem sestrám, Wahnoutům, Čechomor nebo Poletíme?. Zároveň kapela využila covidové období temna k natočení a vydání prvního CD s názvem „Nástupiště Svět“.

neděle od 12:30 Jakofakt?

- el. kytara a zpěv: Luděk Kajtman
- housle, zpěv: Honza Mašek
- el. kytara, akustická kytara, banjo, zpěv: Vlasta Vitěka
- bicí, zpěv: Martin „Kozy“ Kozák
- basa, zpěv: Marek Tyle
- harmonika, zpěv: Monika Jelínková

Jakofakt? je folk-punková kapela z Písku, hrající vlastní českou tvorbu. Vznikla v roce 2019 absolutně nepravděpodobným spojením lidí z různých hudebních žánrů. Nevšední propojení punku s folkem s příchutí irských lidovek v rockovém kabátě, českými texty a mixu elektrických a akustických nástrojů se vymyká mainstreamu.

Kapelu tvoří šest členů, kteří jsou zkušenými muzikanti hrající v různých hudebních tělesech a žánrech přes dvacet let. Nechybí zde zkušenosti s klasickým rockem, punkem, ale i bluegrassem a folkem. Kapela je relativně mladá, avšak zkušenosti z velkých

Pro úplnost snad jen již to, že v sobotu bude na tržnici od 10:00 do 16:00 k poslechu, ale třeba i k tanci, hrát Netolická pětka a od 17:00 do 22:00 Malá dechová hudba Doubravanka.

ZA OBJEKTIVEM JIŘÍ PLACHÝ

Jiří Plachý na první pohled opravdu může působit plaše. Nebo také klidně, rozvážně, nikterak uspěchaně. Možná právě proto vidí to, co druhým uniká. Details, barvy, hru světla a stínů. Tam, kde druzí jen proletí, on se zastaví a pozoruje. A s námi se o to podělí skrze své fotografie.

Odkud pochází a jak ses octl ve Volarích?
Pocházím ze Straňan, obce Doudleby u Českých Budějovic. Zde jsem žil 42 let. A po třech letech, kdy manželka zemřela, jsem ukončil podnikání a osud mě zaval do Volar.

Jaká je tvoje původní profese?
Geodet (zeměměřič). Po absolvování zeměměřické průmyslovky jsem pracoval na Geodézii v Českých Budějovicích, v oddělení fotogrammetrie (vyhotovování map z leteckých snímků).

Po sametové revoluci tchánovi v restituci vrátili dílnu. S ním a s manželkou jsme začali podnikat v kovovýrobě, v oblasti drátěného programu. Vyráběli jsme různé stojany. Jeden takový, na pohledy, je ve zdejší infocentru.

Kdy jsi začal s focením?

Dá se říci, že jako malý kluk. Bydleli jsme tehdy ve Březí v Zátkově mlýně. Tam byl mo-

delářský kroužek a také fotokomora, kterou pan vedoucí spravoval. Zde jsem nabíral první zkušenosti toho tajemného procesu, kdy se ve vývojce začne objevovat obrázek. To mně natolik učarovalo, že jsem se začal fotografování vážně věnovat.

Jsi samouk, nebo tě někdo učil?

Do studentských let jako samouk. O fotografii jsem uvažoval i jako o budoucím povolání. V době studií jsem navštěvoval různé vzdělávací akademie a také se již zúčastnil prvních soutěží. Po vojně jsem zkusil přihlášení na FAMU, ale to nedopadlo. Byl to spíš jakýsi pokus, abych si to později nevyčítal, že jsem to nezkusil :-).

V roce 1971 byl otevřen první ročník korespondenční Školy výtvarné fotografie při Grafické škole v Brně, kterou jsem úspěšně absolvoval. Od té doby zmíněná škola prošla velkým vývojem a dnes je to Institut výtvarné fotografie při Opavské univerzitě.

Pamatuješ na svůj první foťák? Na jaký film jsi fotil?

První fotoaparát, se kterým jsem začal, byl vlastně bratrův, dostal ho pod stromček. Jmenoval se Altissa a byl z NDR. Obdoba zde známého bakelitového Pionýra. Na ovládání to mělo dvě clony a dva časy. Objektiv byl fix-fokus, takže se neostřílo. Následovala Flexareta, ale i ta byla bratrova. Svůj první, skutečně vlastní, jsem měl až po vojně. Byl to Nikkormat, bylo to dost obtížné období přechodu ze svítkového filmu 6 x 6 na kinofilm.

Vyvolával sis fotky?

Celý proces zpracování jsem se postupně naučil, fotokomoru jsme měli na internátu i v práci. Svou vlastní fotokomoru jsem měl, až když jsem se oženil, a to ve Straňanech.

Kdy jsi se začal focením zabývat profesionálně?

Dá se říci, že focení jsem se věnoval celý život, byť povoláním mi nebylo. Byl to velký a ná-

ročný koníček, který mi přinášel mnoho radosti a spokojenosti z dosažených úspěchů. Obesílal jsem mnoho domácích a zahraničních soutěží s dobrými výsledky.

Po ukončení podnikání jsem měl již důchodový věk. Hledal jsem novou životní náplň a ta se příchodem do Volar nabízela sama díky zdejší krásné šumavské přírodě. Po získání povolenky od NP Šumava jsem původní firmu z Kovovýroby přejmenoval na Foto služby. Takže lakonicky vyjádřeno, jsem profikem až na stará kolena.

Co fotíš nejraději, na co se specializuješ?

Jak jsem již předeslal, je to zdejší krajina. Ta mi učarovala a nasměrovala k dalším cílům.

Měnil jsi značky fotoaparátů, nebo zůstáváš věrný jedné značce? Kolik máš foťáků?

Zůstal jsem věrný značce Nikon a mám od ní jedno tělo. No vlastně dvě, ještě jedno analogové, to je dnes již relikvie.

Jaké máš objektivy a jaké používáš nejraději a nejčastěji?

V podstatě celou řadu od širokoúhlých až po teleobjektivy. Nejraději používám univerzální zoom 24–70 mm od Tamronu. Ale když tu výbavu mám v batohu, tak váží 12 kg. K tomu ještě nezbytný stativ.

Fotíš cíleně i jiné krajiny než Šumavu?

To občas také, ale to opravdu jen pro svoji potřebu při dovolené, když se změní lokalita.

A co různé akce či portréty?

I tyto občas vyhledávám. Mám to spojené se zdejšími akcemi. Jsou to Slavnosti dřeva, nebo Volarský sekáč. Tam je hodně příležitostí k portrétování, vždy se tam najde nějaký výrazný typ.

Shodou okolností zrovna nyní probíhá výstava přeshraničního projektu s rakouskou stranou pod názvem Řemesla a povolání – historická i současná. Jedná se o reciproční

foto © Jiří Plachý

výstavu, kterou pořádá Muzeum fotografie a moderních obrazových médií v Jindřichově Hradci. Jsem tam zastoupen dvěma fotografiemi – portrétem sekáče a kováře ze Slavností dřeva.

Z ostatních žánrů mě poslední dobou učarovala noční fotografie, tedy abych to přiblížil, fotografování hvězdné oblohy. To jsou nezapomenutelné okamžiky a zcela jiná dimenze.

Vystavuješ? A kde?

Výstavy k focení patří. Je to vlastně pro fotografa taková odměna, byť s jistým rizikem, kdy „neseš vlastní kůži na trh“. Místo konání je odvislé od tvého přání, a ne vždy to vyjde. Já měl štěstí, že jsem mohl své fotografie Šumavy vystavovat 2x ve zdejší galerii, také v krásných prostorách Biofarmy na Slunečné, nebo i dál ve spolupráci s NP Šumava na infocentrech. Poslední dobou také v Divadelní galerii v Českém Krumlově, nebo na zámku v rakouském Freistadtu. Ta poslední byla letos na jaře v Hornickém muzeu v Rudolfově. Za svého dřívějšího působení také v galerii Nahoře v Metropoli v Českých Budějovicích či v kině Kotva. S tvůrčí skupinou Fotos prakticky po celé naší republice.

Vydáváš kalendáře, kolikátý je ten poslední?

Kalendáře jsem začal dělat jako dárky k Vánocům pro rodinu a přátele již za doby dřívějšího podnikání, ale první tištěný za Foto služby byl v roce 2016. Tak s tím, který je v prodeji na příští rok, je to sedmý.

Jak je složitý výběr oněch dvanácti, vlastně třinácti snímků?

Každý měsíc charakterizuje jedna fotografie. To ale neznamená, že udělám každý měsíc jednu. Vydání kalendáře je pro mě náplní na celý rok. Krom toho, patří k tomu i distribuce.

Fotíš přímo pro kalendář, nebo vybereš z celkového množství nafocených snímků?

Ano i ne. Snažím se udělat dobrou fotku jak obsahově, která tu krajinu charakterizuje, ale taky aby prezentovala i mě, a taková může být i v kalendáři. Ta se také nepovede každý den. Je to náročné fyzicky vyhledat místo, ale

i časově na čekání světelných podmínek, které nemusí vždy nastat, a tak je třeba některé místo navštívit vícekrát.

Upravuješ fotky? A v jakém programu?

Pro stahování a archivaci používám Fast Stone Image Viewer. Na zpracování a různé úpravy pak propojenou dvojici Lightroom Classic a Photoshop.

Nejoblíbenější místo, které fotíš?

Na to je opravdu těžko odpovědět. Každé místo, lokalita, má své specifikum a rozloha Šumavy je veliká. Pokud bych výběr místa měl určit dle dostupnosti, tak bez zaváhání odpovím Kamenná hlava u Českých Žlebů. Je to velmi zvláštní a pro mě působivá krajina, nesoucí v sobě jakousi pečeť nepřízně osudu, smutek z nuceného opuštění místa a domova obyvateli bývalé osady Kamenné Hlavy. Ta krajina je posetá nesčetným množstvím balvanů různé velikosti. Působí na mě jako strupy utrpení z bolesti vyhnání. Takových míst je ale na Šumavě celá řada. Jen škoda, že všude přítomné zdejší pastviny po většinu roku obývá skot a tím je omezen volný pohyb.

Jak vnímáš za ta léta vývoj a změnu techniky, postupy focení? Výhody, nevýhody, porovnání...

Stav vývoje techniky je určitě nepřehlédnutelný, vše se změnilo od základu.

„Analogový“ fotograf musel být daleko více erudovaný a pohotový. Vždyť než stiskl spoušť, musel udělat řadu úkonů a rozhodnutí, a to ve velmi krátkém čase, aby nepropásl ten správný okamžik. Časem mu vývoj techniky ulehčil práci a minimalizoval počet operací. Fotograf nemusí přemýšlet nad nastavením expozičních parametrů, už ani nemusí manuálně ostřit. Nástupem digitálního věku pak odpadla nutnost používat temnou komoru, tu dnes nahradily počítače s řadou sofistikovaných programů. Snímek je k dispozici okamžitě, a umožňuje jeho bezprostřední kontrolu. To s „analogem“ bez vyvolání nebylo možné.

Dnes, se současnou technikou, dovede udělat snímek každý a nepotřebuje k tomu ani fotoaparát, postačí mu telefon. Dokonce

nemusí fotografii ani tisknout, může jí sdílet pomocí různých aplikací a v okamžiku je k dispozici i na druhém konci světa.

Nějaký fotografický sen, co či kde bys chtěl někdy fotit?

Nejspíš fotit naši Zemi z jiné planety, což se mi asi už nesplní. Jedním z reálnějších snů je touha vydat fotografickou knihu o Šumavě.

Získal jsi nějaké ocenění?

Za svojí dlouhodobou činnost docela dost.

Jakého uznání (ocenění) si nejvíc vážíš?

Určitě titulu ASČF, což znamená Autor Svazu českých fotografů. Titul je dle stanov Svazu českých fotografů definován takto: Uděluje se autorům, jejichž autorská tvorba dlouhodobě prokazuje vysokou uměleckou a estetickou úroveň i kvalitní technické provedení, a zároveň se prosazují jak na národních, tak mezinárodních výstavách.

Z dalších bych namátkou jmenoval bronzovou medaili z mezinárodní soutěže Žena Strakonice 1981, nebo bronzovou medaili Fotosport z Barcelony 1986.

jp

Po stopách Gerdy Weissmann Klein

V arizonském Phoenixu zemřela 3. dubna letošního roku v požehnaném věku 97 let Gerda Weissmann Klein. Jedna z židovských žen, které přišly v roce 1945 v Pochodu smrti z Helmbrechtsu do Volar. O jejím životě jsme psali v minulém čísle Volarského zpravodaje.

5. července 2022, tedy tři měsíce po její smrti, navštívila Volary její vnučka Julie

Loftsgaarden s manželem Benem a syny Eliasem, Jonase a Julianem. Navštívili mimo jiné muzeum, budovu dnešní Jitony, místo, kde stávala stará pila a pomník obětem pochodu. Tedy místa, která znali z vyprávění. Na hřbitově, kde jsou oběti pochovány, navíc našla Julie jména dvou svých příbuzných.

Po zaslání fotografií z návštěvy Volar napsala: „Tyto fotografie budou rodinným pokladem. Volary zůstanou navždy v mém srdci. Je to místo, kde se začala odvíjet moje rodinná linie. Děkuji za uctění žen z Pochodu smrti. Nikdy se na ně nesmí zapomenout.“

jp

..... inzerce

Josef Škopek

Realitní makléř a konzultant

Tel: + 420 777 644 233

josefskopek@seznam.cz, jskopek@zooreality.cz

- poskytují kompletní realitní služby s více než desetiletou praxí v oboru
- virtuální prohlídky nemovitostí z 3D skenů
- 360° a panoramatické focení pro Google Maps
- znalost vaší lokality Šumava - JČ - PT, ST, KT, PI
- inzerují na stěžejních realitních serverech v rámci ČR, sociální sítě, atd.
- disponují poptávkou klientů na koupi
- zajištění kompletního právního servisu a advokátní úschovy prostředků
- zajištění nezávislého financování zdarma v rámci koupě nemovitosti, vč. všech pojištění
- **tržní posouzení ceny nemovitosti zdarma v rámci jejího prodeje**
- ocenění nemovitostí v dědickém (pozůstalostním) řízení pro notáře
- zajištění auditu – PENB nemovitostí
- řešení exekucí a insolvenčí
- další služby spojené s prodejem nemovitostí

Nové tituly

Beletrie

Žák David Jan: Jako dech

Podtitul: **Příběh první lásky během jednoho šumavského léta za železnou oponou**

Kluci Prdelka a Bratr žijí u babičky komunistky a dědečka skláře. Otec jezdí na montáže a maminka vymění rodinu za život s kariérami funkcionářem. Kluci poznávají Holku a jejího mladšího brášku – Kuře. Ti pobývají na Samotách u prarodičů, rodiče se jim totiž nevrátili z dovolené v Jugoslávii. Děti za nimi nesmějí. Začíná prázdninový příběh plný slunce, vody lipenské přehradou, dobrodružství, nesmělých dotyků, ale i normalizační nehybnosti a zatuchlosti.

Pawłowska Halina: Zájezd snů

Příběhy se odehrávají na nejruznějších místech světa a vy se díky nim dozvíte, kde se báječně večerí, kde se dají potkat galantní muži, kde se proměňují celebrity, kde je úchvatná vyhlídka, kde můžete najít kila pravých hříbů a kde vám děti dají aspoň na deset minut pokoj. V optimistických povídkách najdete nejen praktické rady a nečekané pointy, ale i moudré postřehy a hodně smíchu!

Mazný Petr, Hůrka Zdeněk, Flachs Petr: Šumavská strašidla

Ilustrace: **Valečková Jiřina**

Temné a pochmurné legendy ze staré Šumavy, které ožívají přízraky z dávno zaniklého světa starých horalů.

Kubíková Karla: Hájovna

Podtitul: **Příběh o ztrátě svobody a mateřské lásce**

Román, ve kterém po osudném omylu musí hlavní hrdinka svést boj o vlastní dceru a najít sílu začít nový život. Píše se rok 1985. Linda žije v hájovně, která je součástí vojenského prostoru, kde jsou umístěni ruští vojáci.

Jedné noci změní hloupá legrace nezvaných hostů její osud v tragédii a Linda se ocitne ve vězení. Oporou jí je mimo manžela i kamarádka Hanka. Po propuštění z vězení se vrací na hájovnu, na které ji pomalu, ale definitivně nahradila Hanka.

Nesměrák Martin: Ve znamení lukostřelce (4. díl), Démon přichází v mlze (5. díl)

Další z řady historických románů s detektivní zápletkou, zasazených do landštejnského panství třináctého století, ve kterých vystupuje Adalrik ze Sichelbachu, též přezdívaný Odo.

Naučná literatura

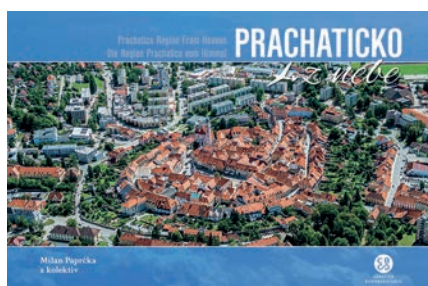
Vacvalová Lenka: Najdu odvahu

Podtitul: **770 km po trase hrdinů SNP**

Herečka, moderátorka a především vytrvalostní běžkyně Lenka Vacvalová překonává na trase dlouhé 770 km náročný terén a sama sebe. Cesta hrdinů Slovenského národního povstání je nejdelší turistická trasa na Slovensku. Vede z Dukelského průsmyku na severovýchodě Slovenska až na hrad Děvín na západní hranici s Rakouskem.

Paprčka Milan: Prachaticko z nebe

Prolétněte se nad Prachatickem a poznejte všechny jeho krásy jedinečným pohledem z nebe. Svým půvabem osloví každého cestovatele. Tento region je také výjimečný svojí lidovou architekturou. Po staletí tady vedle sebe žili obyvatelé české a německé národnosti, do zvyků, tradic i stavitelství se tak promítny slovanské i germánské prvky. Souběžný anglický a německý text.

Pro děti a mládež

Suchá Romana: Léčivé pohádky

Ilustrace: **Chupíková Eva**

Knížka příběhů, které mají děti dobře na-

ladit, uklidnit, probouzet v nich představivost a sebevědomí.

Příběhy o skřítcích, andělíčcích nebo sněhových vločkách jsou určité ke společnému čtení, hraní a prožívání dětí a jejich rodičů.

Kniha je doplněna metodickou příručkou. Pro děti od 4 let.

Kučera Ilja: Slůnadla

Podtitul: **Deset příběhů pro děti a jejich dospělé**

Ilustrace: **Horálek Vojtěch**

Pět zvířecích kamarádů – Slan, Slen, Slin, Slon a Slun – pět bratrů, kteří spolu žijí v domku v šumavském Boubínském pralesi. Společně prožijí nejedno dobrodružství. Díky obřím uším dovedou skvěle lézat, choboty umějí proměnit v jakýkoliv nástroj, hudební nevýmaje. A tak se svými přáteli medvědem Jindřichem Hradcem a moudrou sovou dokážou stejně tak zachránit železničářskou slávu na Kubově Huti před partou loupežníků Šumvajze, jako dopravit zbloudilého delfína Bělátepa z maďarského Balatonu na Jamajku. Pro smutného pana učitele ze Srní postaví jazzovou kapelu, vysvobodí Jindřicha Hradce ze zajetí v cirkusu Kaníkul nebo napraví osud Dvořákovy Rusalky.

Lejsková-Langová Petra: Prázdniny za trest

Místo vysněné dovolené u moře čeká sedmnáctiletou Annie nedobrovolný pobyt s otcem a jeho novou rodinou v zapadlé jihočeské vesnici. Když se ale Annie seznámí s místní partou amatérských herců, a dokonce se zamiluje do hereckého kolegy, prázdniny začnou naplno. Zároveň začínají vyplouvat na povrch rodinná tajemství a ukazují, že se Annie v řadě věcí mylí. Že by i ve svých citech?

17. září 2022 | 19:00 | sál kina Volary | **JAROMÍR HRUŠKA: LOVE..., SORRY!**

Nová původní česká „chilli“ komedie nejen o sexu a vztazích on-line i off-line.

- **režie, scénář a hudební dramaturgie:** Jaromír Hruška
- **výprava:** Vendula Pohlová
- **choreografie:** Barbora Šímová
- **produkce a PR:** Lenka Knösel
- **světla:** Dalibor Návara
- **hraji:** Drahoslava Opekarová, Vendula Pohlová, Lenka Knösel, Jarmila Maříková, Miroslava Návarová, Hanka Holíková / Lenka Fuxová, Kamila Tomanová, Martin Kovářik, Radim Macho

Dojemně třeskutá komedie ze života jedné firmy. Jakákoliv podobnost postav hry, jejich příběhů a situací s reálnými osobami, příběhy a situacemi není čistě náhodná! Poznáváte se?! ME TOO! Víme, co se děje u vás doma! Víme, co se děje u vás ve firmě! Sledujeme vás! I vy sledujte nás! Komedie je mimo jiné o sexu, vztazích, svobodě, lásce, osamělosti, opravdovém sdílení i pravdivých lžích. To vše je zabaleno do úhledné a příjemně laděného balíčku, který ctí žánr komedie, řekněme s jistým dobře nabroušeným a něžně divákovi přiloženým existenciálním ostrím.

délka představení: 2 hodiny s přestávkou

důležité upozornění: představení není vhodné pro diváky mladší 15 let!

..... inzerce

RELAXAČNÍ, REKONDIČNÍ A SPORTOVNÍ MASÁŽ

Klasická (rekondiční) masáž tvoří základ většiny používaných druhů masáží. Slouží především k uvolnění svalového napětí u přetížených nebo naopak ochablých svalů, podporuje lymfatický a krevní oběh a napomáhá při odbourávání stresu a psychické únavy.

INDICKÁ MASÁŽ HLAVY A ANTISTRESOVÁ MASÁŽ ŠÍJE A RAMEN

Mimořádný druh relaxační masážní procedury harmonizující a zklidňující tělo i duši, která ulevuje od napětí a stresu. Při masáži provedeme uvolnění ramen, šíje, paží a krku, obličje a hlavy. Působí proti bolestem hlavy, napětí, stresu, nespavosti a podráždění.

MASÁŽ TĚHOTNÝCH

Tuto masáž ocení všechny budoucí maminky, protože během těhotenství dochází k zátěži určitých partií. Je relaxační, bezpečná a působí

blahodárně na bolesti zad, šije a nohou. Celkově harmonizuje psychiku a pohodu budoucí maminky.

MADEROTERAPIE

Kombinace ruční lymfodrenáže s intenzivní masáží pomocí dřevěných anatomicky tvarovaných nástrojů. Terapie na odstranění celulitidy, nastartování lymfatického systému a celkové detoxikace organismu.

MASÁŽ LÁVOVÝMI KAMENY

Speciální hmaty kombinované s magickou silou nahřátých lávových kamenů. Masáž dokonale harmonizuje tělo i mysl a zbavuje napětí, odstraňuje bolesti a uvolňuje ztuhlé svaly.

KINEZIO TEJPOVÁNÍ

Moderní fyzioterapeutická metoda, kdy se na tělo aplikují různé barevné elastické pásky, které mimo jiné zlepšují lymfatický a krevní průtok, významně urychlují regeneraci a snižují vnímání bolesti, korigují funkce svalů a zvyšují kloubní stabilitu.

MASSAGE THERAPY

ČAS STRÁVENÝ MASÁŽÍ NENÍ NIKDY ZTRACENÝ

Náměstí 27, Volary

Mgr. Martina Pospíšilová, tel. 607 533 580

Věra Pálková, tel. 728 666 583

Oslavenci měsíce – SRPEN 2022:

3. Věra PROCHÁZKOVÁ	22. Ivana PALOUNKOVÁ
3. Růžena HARVALÍKOVÁ	23. Jiří PINC
4. Angela ŠIMONOVÁ	26. Vladimíra BATISTOVÁ
6. Helena KONOPOVÁ	26. Ivan TICHA VSKÝ
7. Zdenek KARABEC sen.	27. Svetozár HARGAŠ
11. Emílie SEDLÁKOVÁ	29. Naděžda PETRÁŠKOVÁ
20. Josef PILEČEK	30. Ladislav TOUŠ
21. Marta HRDLÍČKOVÁ	30. Eva SMOLOVÁ
22. Karel KUB	

Předsednictvo a výbor přeji všem oslavencům pevné zdraví, štěstí, životní pohodu a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel

Máte rádi fotografie Šumavy Vládi Hoška?

Pak máte možnost zakoupit si jeho nástěnné, stolní i vázankové kalendáře s tipy na výlety.

Kde? v Kulturním a informačním centru Volary

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

Ten, kdo zná naši bolest, ten ví,
co jsme ztratili.

V našich srdcích žijete stále.

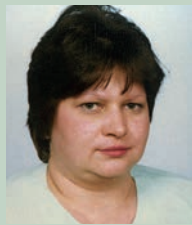
Dne 31. 7. to bylo 14 smutných let,
co utichlo srdíčko naší maminky,
paní

Toničky Valíčkové

a 26. 8. to bude 19 smutných let,
co nás opustil tatínek,
pan

Karel Valíček.

S láskou a vděčností vzpomínají
děti Růža, Hana, Marta, Tondulka a Štefan
s rodinami
a ostatní příbuzní.

Těžké je, maminko,
bez tebe žít,
jak ty neumíš nikdo
poradit.

Chybí nám tvůj úsměv,
tvoje pohlazení,
za tebe, maminko,
náhrada není.

Dne 22. 7. 2022 uplynulo deset let,
kdy nás navždy opustila milovaná maminka,
manželka, babička, teta, sestra,
paní

Iveta Papoušková.

S úctou a láskou vzpomínají
manžel a děti s rodinami

Čas jako by se zastavil,
bolest v srdci vrytá,
jen vzpomínka
nám zůstane,
je v našich myslích
skrytá.

Dne 27. 7. 2022 uplynuly tři smutné roky,
kdy nás opustila maminka a babička,
paní

Eva Baníková.

S láskou vzpomínají
dcera Eva s rodinou, syn Jaroslav
a sestra Naďa s rodinou.

Její duše je v nebi,
její úsměv v našich srdcích...
Už ji nepotkáme
a přeci je s námi stále.

13. srpna uplyne pro nás sedm smutných let,
kdy nás navždy opustila
maminka, babička a prababička,
paní

Milada Tržilová.

Kdo jste ji znali a měli rádi, vzpomeňte s námi.

S láskou a úctou vzpomíná
celá rodina

Dne 25. 8. 2022
uplynou čtyři roky,
kdy nás navždy opustil
pan

Petr Sedlák.

Stále s láskou vzpomínají
maminka, sestra
a přátelé.

Kdo jste ho měl rád, zavzpomínejte s námi.

Dne 15. 8. si připomeneme smutné výročí,
kdy nás navždy opustil
pan

Karel Radvanovský.

S láskou v srdcích vzpomíná
rodina Procházkova a Radvanovských.

Vzpomínky pana Františka Hasenkopfa na Volary

Při návštěvě koncem června mně pan Hasenkopf, který žije od konce šedesátých let minulého století v sousedním Německu, přivezl několik starých fotografií z Volary a byl by rád, kdyby dvě z nich mohly být otištěny ve Volarském zpravodaji.

Jedná se o fotografii z roku 1938, kterou jeho otci osobně věnoval známý krumlovský fotograf Josef Seidel (podobné foto známe

z VZ 9/2020). Pan Hasenkopf st. pracoval ve volarském pivovaru od roku 1936 jako sládek. Válečné období bylo trochu zmatené, ale po válce v roce 1945 se do pivovaru vrátil, a byl zde zaměstnán až do jeho uzavření v roce 1960.

Druhá fotografie je z posledního společného focení zaměstnanců volarské mlékárny těsně před uzavřením v roce 1952.

Jeho maminka Marta Hasenkopfová – třetí zprava – pracovala v mlékárně od 9. 6. 1947 do 30. 8. 1952, kdy výroba skončila.

Možná že si ještě někdo vzpomene na další jména – muž sedící u schůdků je pravděpodobně náš bývalý soused pan Josef Kasal.

Jaroslava Krejsová

Prosíme všechny, kdo nejsou spokojeni s roznáškou Volarského zpravodaje, aby stížnosti směřovali na Depo Prachatice.

Telefonní číslo +420 954 238 307.

Chybějící výtisky si můžete vyzvednout v Infocentru, v knihovně nebo v kanceláři KIC.

Deštivý červen

Červen byl ve Volarech velmi deštivý, dá se říci až extrémně deštivý. Měsíční úhrn na stanici v Tolarově ulici dosáhl 239,4 mm, což tento úhrn řadí za posledních 14 let měření na 1. příčku (viz tabulka nejvyšších úhrnů). Ještě o 4 mm více zaznamenala stanice na volarské čistírně odpadních vod (243 mm). Sucho nám tedy v následujícím období nehrozí, i když pravdou je, že přívalové deště nejsou pro přírodu ničím přínosné. Voda steče po povrchu a do spodních vrstev půdy se vůbec nedostane. Vodou nasycená je jen svrchní část půdy, která již není schopna případné přívaly vody pojmout. Opakovaně tak výrazně stouply hladiny místních potoků, jak Volarského, jehož hladinu hlídá čidlo na Starém městě, tak i Mlýnského.

Nejintenzivnější srážky byly detekovány 28. června po jedné hodině v noci, kdy pršelo krátkodobě intenzitou 339 mm/hod. Pro lepší představu to je 5,6 litrů vody na metr čtvereční za 1 minutu!

Přesto, že byl červen velmi deštivý, patřil mezi nejteplejší červny za posledních 15 let.

V rámci celé České republiky spadlo nejvíce srážek na Prachaticku, konkrétně v Tisovce u Ktiše (312 mm), na Boubíně (272 mm), na Třístoličnicku (258 mm) a ve Volarech (243 mm).

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

Nejdeštivější měsíce v letech 2008–2022

pořadí	měsíc	srážky v mm
1.	červen 2022	239
2.	červen 2012	218
3.	červen 2013	201
4.	červen 2009	197
5.	srpen 2020	197

Počasí ve Volarech – červen 2022

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	16,4 °C	
minimální teplota	4,3 °C	15. 6.
maximální teplota	32,3 °C	27. 6.
úhrn srážek	239,4 mm	
maximální náraz větru	19,8 m/s	4. 6.
sluneční svit	253,5 hod.	
letní den (max 25,0 °C a více)	11x	
tropický den (max 30,0 °C a více)	2x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	15,5 °C	
minimální teplota	1,6 °C	3. 6.
přízemní minimální teplota	-0,9 °C	21. 6.
maximální teplota	31,5 °C	27. 6.
úhrn srážek	243,5 mm	
maximální náraz větru	22,6 m/s	28. 6.
letní den (max 25,0 °C a více)	12x	
tropický den (max 30,0 °C a více)	2x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	15,2 °C	
minimální teplota	0,1 °C	15. 6.
přízemní minimální teplota	-1,0 °C	15. 6.
maximální teplota	31,4 °C	27. 6.
letní den (max 25,0 °C a více)	12x	
tropický den (max 30,0 °C a více)	2x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	14,9 °C	
minimální teplota	0,1 °C	15. 6.
maximální teplota	32,2 °C	27. 6.
letní den (max 25,0 °C a více)	12x	
tropický den (max 30,0 °C a více)	2x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 751 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	14,8 °C	
minimální teplota	0,0 °C	15. 6.
přízemní minimální teplota	-1,7 °C	21. 6.
maximální teplota	31,4 °C	27. 6.
letní den (max 25,0 °C a více)	10x	
tropický den (max 30,0 °C a více)	2x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

	lokality (okres)	hodnota
1.	Jizerka, rašeliniště (Jizerské hory)	-3,6 °C
2.	Jelení (Krušné hory)	-3,4 °C
3.	Rolava (Krušné hory)	-3,0 °C
4.	Velká Jizerská louka (Jizerské hory)	-3,0 °C
5.	Jizerka (Jizerské hory)	-2,9 °C
6.	Kvilda – Perla (PT)	-2,8 °C
7.	Horní Jizera (Jizerské hory)	-2,7 °C
8.	Rokytská slat' (KT)	-2,4 °C
9.	Březník (KT)	-2,3 °C
10.	Knížecí Pláně (PT)	-1,4 °C
20.	Stögrova Huť – Jedlový potok	0,0 °C

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

Fotbalový oddíl Tatran Volary pořádá

Nábor malých fotbalistů rok nar.2016 a starší

**Hřiště Tatran Volary
26.8.2022 od 17:00**

**Holky a kluci,
chcete hrát fotbal, dávat góly
a být součástí vítězného týmu? Přijďte si to
vyzkoušet a zapojit se do tréninkové přípravy.**

Kontakt: Jindřiška Sedláková Lukačová tel.721 733 391

***** CHCEŠ SE STÁT TRENÉREM *****

Máš chuť a zájem pracovat s dětmi ve sportovním oddílu, budovat si svůj fotbalový tým a trénovat děti? Tak nás kontaktuj.

Nabízíme kompletní zázemí pro výkon tvé trenérské funkce, bezplatné školení pro získání trenérských zkoušek, finanční odměnu za čas, který budeš věnovat dětem.

TJ Tatran Volary z.s. Jan Šnelcer tel.777 667 188 email: agrotel@seznam.cz

Kontakty na další sportovní oddíly pod TJ Tatran Volary:

Plavání: Milena Papoušková Sipplová tel. 724 768 635

Mažoretky: Sára Štěchová tel. 773 168 639

Stolní tenis: Pavel Vairich tel. 776 801 374

Moderní Gymnastika: Nadě Rašková Šebestová tel. 724 819 348

JumpingKids (trampolíny): Veronika Honnerová tel. 723 898 204

Začíná nová sezóna

Volarská fotbalová sezóna skončila a je před námi nová. Ta minulá dopadla pohledem oddílů Tatranu zejména u mládeže velmi dobře.

Muži skončili v okresním přeboru třetí, starší žáci druží, mladší žáci ve své kategorii zvítězili.

Starší a mladší přípravka si vedla výborně a kluci i dívky, které fotbal též hrají, nabrali zkušenosti, které se budou těm, co přešli do vyšší kategorie, hodit.

Velmi dobře si vede i takzvaná předpřípravka, kde jsou zejména předškoláci. I ona má v ostatních týmech soupeře v této kategorii, takže je fajn, že si předpřípravkáři prozkouší opravdové zápasy se soupeřem. S touto kategorií Tatran počítá i do budoucna, a proto jsou nové děti vítány. V kategorii přípravek se tabulky nevytváří.

Nová sezóna bude mít v okresním přeboru mužů osm týmů a bude zahájena 28. srpna. Hrát se bude tříkolová podzimní

část, která skončí 6. listopadu.

Zahájení fotbalové sezóny 2023/2023 bude 27. srpna 2022, kdy od 17:00 bude Tatran Volary hostit TJ Nebahovy.

Žákovské soutěže zahájí první víkend v září. Žáci Tatranu Volary pojedou do Ččkyně a 3. 9. 2022 starší přípravky přivítají soupeře ze Ččkyně.

Mladší přípravky mají hrací den středu a 7. 9. zajíždí do Lažiště.

Ladislav Beran

Přípravka

Mladší přípravka

Mladší žáci

Starší žáci

Aktuální informace z volarské kopané
 najdete například na webových stránkách
<https://fotbalunas.cz/klub/379/>
<https://www.sportmap.cz/club/fotbal/tj-tatran-volary>
 a na facebookovém profilu:
TJ Tatran Volary – muži

Stožecká kaple

Každoročně se u příležitosti slavnosti Nanebevzetí Panny Marie, který církev slaví 15. srpna, koná kdysi velice slavná pouť ke Stožecké kapli. Letos se tak stane v neděli v předvečer slavnosti samotné, tedy 14. srpna 2022. Přestože jde o místo většiny Volarských známé, možná nebude na škodu si její historii a vztah k Volarům připomenout. Třeba jako námět na nedělní výlet.

Vznik kaple úzce souvisí s existencí zázračného obrazu Panny Marie. O jeho historii a legendách s ním spojených jsme psali v roce 2020 v srpnovém čísle Volarského zpravodaje. První písemný doklad o existenci obrazu pochází z roku 1791, a to ve spojení s volarským měšťanem a kovářem Jakubem Klausarem, v té době již tři roky slepým. Právě toho roku se mu zdál tři noci po sobě sen, který mu oznamoval, že znova získá zrak, musí se však vypravit do nitra pralesa pod Stožeckou skálou, kde najde mariánský obraz a zázračný pramen. Slepý kovář se pln důvěry modlil k Panně Marii a ta mu vyhaslý zrak opět navrátila. První, co zahlédl, byl mariánský obraz v okně svého domu, který však okamžitě zmizel. Kovář, nyní již vidoucí, se vypravil pod Stožec a po dlouhém bloudění, již k večeru, našel nad pramenem pod skálou na stromě zavěšený obraz, na kterém poznal madonu zobrazenou v okně.

Kovář na místě setrval v modlitbách celou noc a ráno se rozhodl, že zde postaví malou dřevěnou kapli, což vzápětí udělal a obraz do ní přenesl. Brzy se kaple stala cílem mnoha poutníků, především těch trpících oční vadou. Kovář i poté trávil v kapli na modlitbách dlouhé dny a často i týdny.

V roce 1794 sepsal o svém uzdravení listinu, která byla dlouhá léta uchovávána ve volarském farním archivu. Jakub Klausar zemřel ve Volarech ve věku sedmdesáti let. Příběh s dovětkem o sepsání zprávy citují mnohé prameny. Někdy s tím, že ve farním archivu se nacházel opis, dnes již ztracený. Přestože opisy se zaznamenávaly většinou do farní kroniky, zde tak učiněno nebylo. A tak jeho existenci, a tedy původ legendy nelze ověřit.

V některých materiálech se lze dočíst, že „...nad pramenem, dnes již vyschlým, byl vztyčen dřevěný kříž.“

Dřevěná kaple začala ve vlhkém prostředí pralesa rychle podléhat zkáze, a proto již v roce 1804 nechalo město Volary dřevěnou stavbu odstranit a na jejím místě postavit kamennou. Rovněž starý, silně poškozený obraz byl nahrazen novým, větším, jehož autorem byl patrně široce známý volarský umělec Ignaz Schraml. Ale ani kamenné stavbě vlhké prostředí nesvědčilo a v roce 1864 byl její stav natolik neutěšený, že ji stožecký hajný August Gams za podpory revírní zprávy a za pomoci darů nechal obnovit, a to zároveň s oltářem. Mešní licence povolovala pět mší ročně a ta první se zde konala 24. července 1865.

Dva roky na to, 10. srpna 1867, navštívil kapli kardinál a pražský arcibiskup Bedřich Schwarzenberg, doprovázen bratrem knížetem Janem Adolfem Schwarzenbergem. Na popud místních obyvatel nechali kapli rozšířit o dřevěnou přístavbu v tyrolském

stylu. Stavba byla svěřena majiteli stožecké pily Johannovi Wesselymu, který navíc nechal na vrcholku Stožecké skály vztyčit kříž. Přístavba byla dokončena v roce 1884.

Nová podoba kaple zdůraznila a podpořila popularitu místa a poutě se staly ještě slavnějšími. Od jara do zimy sem přicházela procesí s kapelami a družičkami, někdy až z Vídně nebo Pasova. Například 15. srpna roku 1920 se zde o pouti sešlo na 5 600 věřících.

Po druhé světové válce a následném odsunu německých obyvatel začala kaple chátrat, až z ní zbylo pouze torzo. Ještě v roce 1957 se rodiny Tahedlů a Schmellerů z Dobré pokusily opravit střechu a pokryly ji lepenkou. Ale to byla jen slabá náplast. Nepomohla ani památková ochrana, kterou kaple získala v roce 1958.

Přesídlení Němci zkázu kaple těžce nesli a v roce 1985 si postavili její věrnou kopii v nedalekém Philippsreutu. Stav původní Stožecké kaple a vznik repliky podnítil pracovníka odboru kultury tehdejšího Okresního národního výboru v Prachaticích Jana Kocourka, původním povoláním lesníka, k znovuvybudování kaple. Po zajištění finančních prostředků, ale hlavně stavební firmy (což tehdy v plánovaném hospodářství bylo zásadní), byly v roce 1986 za přispění vojáků odklizeny trosky kaple a Jihočeské státní lesy upravily přístupovou cestu k dopravě materiálu. Při odklizení trosky zůstal téměř nepoškozen původní portál, který byl po menší opravě znovu použit při stavbě. Po dvou letech byly hrubé stavební práce ukončeny a o rok

později byla již kompletně zrestaurovaná. V okolí byly vytěženy suché jilmy a pod patronací Českého svazu ochránců přírody a dobrovolníků z Prachatic, Volar a Stožce byl celý prostor uklizen. Slavnostní otevření se konalo 9. listopadu 1988, pochopitelně v kontextu doby bez vysvěcení. K tomu došlo až po pádu totality 25. srpna 1990 tehdejším českobudějovickým biskupem Miloslavem Vlčkem.

Mohlo by se tedy zdát, že jedno z nejmalebnějších a nejnavštěvovanějších poutních míst bylo pro další generace zachráněno. Na čas. Vlhko dřevěné kapli nesvědčí a opět byla napadena dřevomorkou. Navíc při silném mrazu pramen vedoucí pod podlahou kaple porušil zděnou část. Nevypadalo to dobře. Ale byla vůle a našly se i peníze. 20. října 2013 biskup Jiří Paďour požehnal opravenou kapli a vysvětil nový zvon.

Kdysi sem vedly tři křížové cesty. Stožecká stoupala od Stožce přímo ke kapli. Po ní sem chodíme nejčastěji. Druhá vedla z Dobré a obrazy z ní jsou podle některých uchovány v replice kaple v Philippsreutu. Třetí vedla z Českých Žlebů. Samozřejmě, že všechny tři padly za oběť budování socialismu. V roce 2013 se ve Stožci usnesli, že je obnoví, a začnou tou Žlebskou.

Z původní křížové cesty se žádný materiál nedochoval. Tvořily ji dřevěné desky připevněné na stromech. Protože desky byly zasklené, nejspíš někdo církevní výjevy namaloval na papír. Na podzim roku 2015 vimperská malířka Vladimíra Kunešová Fridrichová dokončila čtrnáct zasta-

vení malovaných na plechu. Aby pár let vydržely, použila techniku starých holandských mistrů. Na obrazech je patrný tónovaný podklad, tzv. imprimatura, na ni pak přichází co nejpřesnější podkresba a podmalba umbrou pálenou. Dále nastupuje další podmalba, která je v místech těl vytvořena šedými tóny. Také se jí podle barvy říká grisaille nebo mrtvá barva, verdaccio. Budoucí teplé tóny – červená, oranžová, fialová – jsou podmalovány hnědými barvami. Chladné barevné tóny pak šedou až modrošedou barvou. Konečná barevná vrstva – lazura – přišla jako poslední. Každá z vrstev vyžadovala technologickou přestávku – schnutí po dobu několika dnů. Obrazy jsou totiž namalovány na plechu a ten se podle počasí buď natahuje, nebo smršťuje. Na obrazech jsou rovněž uvedena jména jejich donátorů. Obrazy sice byly namalovány, ale bylo třeba sehnat nezbytná razítka. To chvíli trvalo a 18. srpna 2019, tedy u příležitosti Stožecké pouti, byla páterem Karlem Falářem, administrátorem z Volar, křížová cesta vysvěcena. Trasa byla stanovena dle starých map a svědectví rodáků. Na stromy již z důvodů ekologických být umístěna nemohla, stojí tedy na dubových křížích opatřených stříškou. Tak, jak to vidáme na mnohých šumavských hřbitovech. Kdy a zda vůbec dojde i na další dvě křížové cesty, vám s jistotou dnes nikdo neřekne. Chuť by byla, peníze by se taky sehnaly, ale s těmi razítky to bude asi horší, ba přímo nemožné. No, třeba se pletu.

Jaroslav Pulkrábek

Volary si v Perlesreutu vyšňupaly stříbro.

V Radničním sále se vzpomínalo na Emila Kintzla.

Vernisáž výstavy Petry Janovské ze Severní Makedonie.

K posezení na rynku hrál Kamelot Tribute a Flám.

Modrý dým letos vyhrál Lumír Vozábal s časem 45 minut.

Setkání rodáků ve Sv. Magdaléně.

Účastníci 7. Výtvarného Workshopu Volary na radnici.

Foto: Jaroslav Pulkrábek, Jitka Nachlingerová

Sedm zemí, čtrnáct malířů. Výtvarný Workshop Volary.

